

Arrest

nr. 309 008 van 27 juni 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. MOSKOFIDIS, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Op 9 augustus 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 5 september 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Op 25 oktober 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, soenniet en Pashtun te zijn. U bent geboren in het dorp Mastali in het district Kama in de provincie Nangarhar. Sinds uw 2 jaar woonde u in het stadscentrum van Jalalabad in de provincie Nangarhar.

Uw vader werkte sinds uw 3 jaar voor de nationale veiligheidsdiensten. Uw moeder bevindt zich samen met de rest van uw gezin in Kabul bij uw maternale oom en uw vader is sinds de machtsovername vermist. U

heeft 3 broers en 1 zus. U ging naar school tot de 10e graad en stopte omwille van financiële problemen. U was werkzaam in een radiostation, Safa radio, als bewakingsagent. Tijdens uw werk kreeg u telefoon van een voor u onbekende persoon die belde vanop een nummer dat u niet kende. Hij zei dat hij wist waar u werkte en u vragen ging stellen en u deze moest beantwoorden. Hij vroeg u over uw collega's, hun adressen en hoe ze naar het werk kwamen. U vroeg deze persoon wie hij was maar werd geantwoord dat het niet in uw belang was vragen te stellen. U hing toen de telefoon op. Uw werd nog 2 keer gebeld die dag en de volgende dag opnieuw, dus haalde u toen uw simkaart uit uw gsm. Twee dagen erna belden ze opnieuw en bedreigden ze u dat ze wisten waar u woonde en welke route u nam naar het werk en wat uw vaders beroep is. ze waarschuwden u dat als u de info niet zou delen, ze u zouden vermoorden. Toen werd u angstig waardoor u de zaak aan uw algemeen directeur meldde. Die vroeg u of u het nummer nog in uw bezit had en u deelde het met hem. U bracht ook uw vader op de hoogte en die vertelde u dat u uw simkaart moest blokkeren en daar moest blijven tot hij er was. Toen hij de volgende dag kwam stuurde hij u naar Kabul bij uw maternale oom. U verbleef er 2 maanden, toen u, een week na de machtsovername, via uw dorpshef te weten kwam dat taliban leden u en uw vader kwamen opzoeken in jullie oude woning. Hij raadde u aan het land te verlaten.

U diende in België een verzoek om internationale bescherming in op 9 augustus 2022.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten voor: uw papieren taskara, elektronische taskara's van uw ouders en broers, uw badge van het radiostation, 2 contracten, een appreciatie brief en bevestigingsbrief van het radiostation, uw vaders badge van NDS, een foto van u in het radiostation, 2 foto's van toen u jong was, verzameling van foto's van uw vader.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Omwille van volgende redenen dient te worden besloten dat de door u aangehaalde asielmotieven niet geloofwaardig zijn.

Vooreerst dient te worden gesteld dat aan uw beroepsactiviteit als bewakingsagent voor Safa radio geen geloof kan worden gehecht.

Om te beginnen zijn uw verklaringen over de startdatum van uw job niet eensluidend. Wanneer u gevraagd werd hoelang voor uw vertrek u stopte met school, antwoordde u dat het ongeveer een jaar was voordat u begon met werken (CGVS, p. 6). Wanneer u dan gevraagd werd wat u in dat jaar tussen het stoppen met school en beginnen met werk gedaan heeft, antwoordde u dat u begon met werken nadat u school verliet (CGVS, p.7).

Ook over het einde van uw loopbaan stemmen uw verklaringen niet overeen met de door u voorgelegde documenten. Volgens uw verklaring verliet u de radio op 20 juni 2021 (CGVS, p.10). Volgens uw verklaring heeft u op die dag dan ook een certificaat ontvangen dat bevestigt dat u er werkzaam bent geweest (CGVS, p.18). Het betreffende certificaat is echter gedateerd op datum van 25 juni 2021. Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid antwoordde u dat u niet weet hoe dat kan, dat het waarschijnlijk een fout van uw werkgever zou zijn (CGVS, p.18). Het is echter onwaarschijnlijk dat uw werkgever zich op deze manier zou vergissen en u dus een certificaat zou afleveren met een datum uit de toekomst erop, zonder dit op te merken.

Daarnaast legt u een appreciatiebrief voor gedateerd op 10 maart 2021, toen u volgens uw eigen verklaring nog steeds werkzaam was bij Safa radio. Volgens uw verklaring is het een soort van bedankingsbrief waarin vermeld staat dat u het takenpakket met succes heeft afgerond (CGVS, p.18). Dat u deze brief zou ontvangen terwijl uw contract nog lopende was, is niet logisch. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat men dit kreeg wanneer men een jaar lang de job goed uitvoerde (CGVS, p. 18). Het is echter weinig waarschijnlijk dat ze u deze brief zouden geven op dit moment als uw contract 3 maand later ten einde zou

komen. Dat er verder in de verleden tijd gesproken wordt wanneer het gaat over hoe u presteerde en ze u verder succes wensen in uw carrière, dragen bij tot de onwaarschijnlijkheid van uw verklaringen.

Dat deze brief bovendien zowel in het Pashtu als in het Engels is opgesteld, en het eerder vermelde certificaat volledig in het Engels opgesteld is, is verder opmerkelijk. Volgens uw verklaringen is het certificaat in het Engels opgesteld omdat de organisatie samenwerkte met wereldorganisaties (CGVS, p. 18). De appreciatie brief daarentegen kon volgens uw verklaring wel in het Pashtu omdat deze een persoonlijke aangelegenheid betreft (CGVS, p.18). Dat ze echter een arbeidsattest zouden uitreiken, aan het einde van uw loopbaan, in het Engels terwijl u zelf geen Engels verstaat, enkel en alleen omdat de organisatie, waar u vanaf dan geen deel meer van uitmaakt, samenwerkt met wereldorganisaties, is niet erg waarschijnlijk.

Daarnaast is het vreemd dat voor uw job als bewakingsagent zelf geen screening moest ondergaan. U verkreeg de job door een aankondiging op de radio en werd na het invullen van papieren aangenomen omdat uw huis zo dicht bij het radio station was (CGVS, p.9). U verklaarde dat u dan een week training kreeg over wat wel en wat niet te doen (CGVS, p.9) Dat de radio, voor de beveiliging van het gebouw en het beschermen tegen bedreigingen, zou aannemen op basis van afstand tot het werk en niet op basis van betrouwbaarheid, is weinig plausibel.

Ten slotte heeft u er geen idee van of de radio nu nog bestaat. Dat u zelf geen enkele info over het voortbestaan van de radio heeft, terwijl de zender onder meer een facebook pagina heeft waarop dagelijks nog gepost wordt en dus blijkt dat ze weldegelijk nog actief is, tonen aan hoe weinig betrokken u bent met de zender. Dat de radio nog steeds actief is blijkt daarnaast nog uit de informatie van het CGVS over een journalist van Safa radio die deze zomer werd gekidnapt en pas na bijna dertien dagen werd vrijgelaten.

Over uw vervolgingsfeiten dient het volgende opgemerkt te worden.

U gaf aan dat u de enige van de 3 bewakers was die gebeld werd omdat u vaak tijd doorbracht met de directeur om materiaal te halen in het stadscentrum (CGVS, p.22). Wanneer u echter gevraagd werd om welke materialen dit ging, slaagde u er niet in deze te benoemen (CGVS, p.22). Bovendien is het vreemd dat deze taak uitzonderlijk aan u uitbesteed zou worden. Wanneer u gevraagd werd of niemand anders meeging wanneer u afwezig was of bezig met andere taken, antwoordde u dat u dat niet weet, aangezien u dan met iets anders bezig was en het niet kon zien wie met hem ging (CGVS, p.22). Het is dus perfect mogelijk en eerder waarschijnlijk dat uw collega's deze taak ook op zich namen. Dat u dan ook de enige zou zijn wie de taliban opbelt om deze reden, is weinig waarschijnlijk. Volgens uw verklaring vroegen ze in hun telefoontje inlichtingen over de presentatoren van het station (CGVS, p.23). Geconfronteerd met het feit dat u niet met de presentatoren samenwerkte en dus geen info over hen zou hebben, verklaarde u dat u wist hoe ze naar het werk kwamen omdat u voor de deur stond en info kon bekomen over hun adres en dergelijke (CGVS, p.23). Uw collega's bekleedden dezelfde functie als u en hadden bijgevolg toegang tot dezelfde informatie als u. Dat u echter de enige was die benaderd werd, en ze ook niet uw collega's opbelden om die informatie te verkrijgen wanneer u de telefoon niet meer opnam of zelfs uw simkaart uit uw gsm verwijderde, is dan ook allesbehalve aannemelijk.

Voorts verklaarde u dat de taliban veel informatie vroegen wanneer ze u belden (CGVS, p.23). U verklaarde echter eveneens dat u de telefoon direct had afgelegd en het nummer geblokkeerd had nadat ze weigerden te zeggen wie ze waren (CGVS, p.17 en 23). Eveneens verklaarde u dat ze vragen stelden over alle presentatoren die er werkzaam waren en meer specifiek over hun vrouwen (CGVS, p.23). Het is echter weinig aannemelijk dat de taliban geïnteresseerd zouden zijn in de vrouwen van de presentatoren. Gevraagd waarom ze naar de vrouwen zouden vragen antwoordde u dat u het niet weet (CGVS, p.23).

Dat u overigens geen van de leden die u opbelden bij naam kan noemen is vervolgens opmerkelijk, des te meer omdat deze personen door uw toedoen gearresteerd konden worden.

Wanneer u gevraagd werd waarom u er niet eens naar gevraagd hebt antwoordde u dat er gevaar voor u bestond (CGVS, p.21). Geconfronteerd met het feit dat het des te meer in uw belang was de identiteit van deze personen te kennen als ze een gevaar vormden, antwoordde u dat uw vader had gezegd dat het niet 4 personen waren maar een groep (CGVS, p.21).

Volgens uw verklaringen zegde u uw job op de 20 juni 2021 en vertrok u de dag erna naar Kabul (CGVS, p.23). U heeft toen nog ongeveer 2 maand in Kabul gewoond en verliet uiteindelijk uw land een week na de machtsovername. Volgens uw verklaringen was u van in het begin al bang en wou u toen al het land verlaten maar verliet u uw land niet eerder omwille van financiële problemen (vragenlijst CGVS van DVZ, p.2; CGVS, p.24). Geconfronteerd met het feit dat u amper 2 maanden later wel de (financiële) mogelijkheid had Afghanistan te verlaten, antwoordde u dat uw maternale oom u het geld had gegeven (CGVS, p.24). Gevraagd of uw oom het geld niet eerder kon geven, antwoordde u dat het in Kabul veilig was en slechts wanneer de machtsovername gebeurde u verplicht was het land te verlaten (CGVS, p.24). Het is echter

onwaarschijnlijk dat uw oom, die wel in staat was het geld te geven, het niet zou geven 2 maanden eerder wanneer u zich toen reeds bedreigd en bang voelde.

Bovendien antwoordde u op de vraag wanneer u het land had verlaten, het op de 23ste van de Afghaanse maand asad was (CGVS, p.24). Dat is dus 14 augustus 2021 (het jaar van de machtsovername) volgens onze kalender. Uw bovenstaande verklaring dat u dus het land wel moest verlaten omdat de machtsovername gebeurd was en de veiligheidssituatie niet meer gegarandeerd was zijn hiermee duidelijk in tegenstrijd. In de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 18 september 2023, maakte u nota van deze datum en wijzigde u die naar de 30e van de maand asad (21 augustus 2021). Dit is echter een loutere post factum verklaring en wijzigt niet wat u tijdens het onderhoud heeft verklaard.

Aan het beroep van uw vader en de daaruit volgende vervolgingsfeiten kan evenmin geloof worden gehecht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw vader in het algemeen te vaag zijn. Volgens uw verklaringen werkte uw vader voor NDS (National Directorate of Security) maar u heeft geen idee hoe hij die job bekomen heeft, of hij een opleiding diende te volgen hiervoor, in welk korps hij diende of wie zijn overste of collega's waren. Uw verklaringen voor deze onwetendheid was dat uw vader deze info niet deelde omdat het een job was bij de nationale veiligheidsdiensten (CGVS, p.13). U verklaarde dat het een risicovol beroep was en hij er geen verhalen over wou vertellen uit schrik dat uw jongere broers met de info naar buiten zouden komen (CGVS, p.14). Ook collega's kwamen niet naar uw huis, omdat ze alle info voor zichzelf wilden houden (CGVS, p.14). Echter legt u verschillende foto's voor van uw vader waarop deze poseert naast mensen in legeruniform. U heeft deze foto's verkregen via uw maternale oom. Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen over het risico van zijn job en gevraagd waarom uw vader deze foto's zou doorsturen als het zo gevaarlijk was, antwoordde u dat het enkel met uw maternale oom gedeeld werd en met niemand anders (CGVS, p.19). Dat uw vader überhaupt zulke foto's zou maken wanneer zijn job zo een risico vormde is op zich al onwaarschijnlijk, en tegenstrijdig met uw verklaring dat hij alles geheim wilde houden. Hiermee geconfronteerd antwoordde u dat uw vader deze foto's gemaakt had omdat uw maternale oom deze nodig had als waarborg om een paspoort te laten aanmaken (CGVS, p.20). Deze verklaring is allerminst plausibel.

Daarnaast was de badge van uw vader in het bezit van uw oom. Hij had deze omdat uw vader deze thuis achterliet wanneer hij naar het werk ging (CGVS, p. 19). Dat uw vader deze kaart thuis zou durven laten strookt niet met uw eerdere verklaring dat hij bang was dat uw jongere broers info over zijn job naar buiten zouden kunnen brengen.

Bovendien droeg uw vader volgens uw verklaringen geen uniform (CGVS, p.14). Echter was het wel zijn taak Laghman mensen te arresteren en te bevragen. Gevraagd of mensen zich lieten arresteren door iemand in burgerkledij, antwoordde u dat wanneer hij zo een arrestatie moest doen, hij nooit alleen was maar er ook andere mensen zoals leger aanwezig waren (CGVS, p.15). geconfronteerd met de vraag wat uw vader er dan deed als het leger ter plekke was, antwoordde u enkel dat wanneer hij zich niet machtig genoeg voelde er ook andere organen zoals het leger kwamen (CGVS, p.15). U kende geen van de namen van de personen die uw vader in zijn carrière arresteerde. Echter verklaarde u wel dat het deze personen waren die na de machtsovername achter u en uw vader kwamen (CGVS, p.15). Het is niet geloofwaardig dat u geen een van deze personen hun namen kent, terwijl uw vader hen gearresteerd had én ze later opnieuw achter jullie aan zouden komen.

Volgens uw verklaring wisten de dorpelingen, op enkele burens na, en dus ook de taliban leden voor de machtsovername niet dat uw vader voor NDS werkte (CGVS, p.14). In plaats daarvan dachten ze dat hij een gaswinkel had. Gevraagd of geen van die dorpelingen dan nooit naar die winkel op zoek waren gegaan, antwoordde u dat ze die vraag niet stelden (CGVS, p.14). Het is echter onwaarschijnlijk dat uw vader deze schijn kon ophouden, zeker omdat hij al bij de NDS werkte sinds u 3 jaar was (CGVS, p. 13). Dat uw vader dus al die tijd ongestoord voor de NDS kon werken en geen problemen had voordien omdat niemand het nog wist, is bijgevolg ongeloofwaardig.

U haalde verder een incident aan dat uw vader op het werk had meegemaakt. Dat gebeurde volgens uw verklaringen op 22 maart 2018. Wanneer u gevraagd werd of u deze datum in Afghaanse kalender kent, antwoordde u nee. U kende enkel de westerse datum omdat u deze zo gezien had in het boekje van uw vader (CGVS, p.15). Gevraagd of uw vader de gewoonte had om evenementen die in Afghanistan gebeurd waren in westerse kalender te noteren, antwoordde u affirmatief. Hij deed dit zo omdat alle overheidszaken in westerse kalender werden genoteerd (CGVS, p.15). Dit is echter niet aannemelijk en het is dan ook bijzonder raar dat uw vader deze gebeurtenis zou dateren a.d.h.v. de westerse kalender.

Dat uw vader ten slotte uit het huis vertrok zonder te zeggen waar hij heen ging of wie hem gebeld had, en zelfs zijn portemonnee achterlaat (CGVS, p.19), is bijzonder opmerkelijk.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen.

Bijkomend dient ten slotte opgemerkt dat u niet de waarheid verteld heeft over het bezit van een Facebook account. Wanneer u expliciet gevraagd werd of u geen Facebook had, antwoordde u nee (CGVS, p.5). Er is echter een facebook profiel van u gevonden onder de naam H. R.. Op dit account zijn foto's en posts te zien van 2021 en vroeger. Het gaat dus in geen geval om een account dat pas na het persoonlijk onderhoud werd aangemaakt.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is.

Uw taskara, alsook die van uw familieleden, vormen een loutere aanwijzing van jullie identiteit, die hier niet ter discussie staat. De foto van de badge die u voorlegt is van uitermate slechte kwaliteit, er kan in geen geval uitgemaakt worden van wie deze is. Uw kinderfoto's zijn irrelevant voor uw verklaringen. Uw foto in uniform met affiche van Safa radio bewijzen in geen geval uw tewerkstelling. De foto's van uw vader tonen ook niet meer aan dan dat hij geposeerd heeft met personen in leger uniform. Maar, hoe dan ook dient opgemerkt dat er privé beeldmateriaal geen bewijskracht kan worden toegekend gezien het mogelijk is om deze te manipuleren.

Van uw werkdocumenten kan u geen enkel origineel voorleggen. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (deze informatie werd aan uw dossier toegevoegd) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

De overige opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud kunnen evenmin iets wijzigen aan bovenstaande. Het betreft louter post factum verklaringen over zaken die in deze beslissing niet betwist worden.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij

IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers

terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U maakt evenmin aannemelijk dat er in uw hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhogen.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te

voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Forcus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van

'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met

argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2. Beoordeling

2.1. Algemeen

De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te

worden. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.2. Procedurele noden

Artikel 48/9, § 1, van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”

In de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat uit de gegevens van de zaak niet blijkt dat de verzoeker bijzondere procedurele noden heeft. Dit wordt door de verzoeker ook niet betwist.

2.3. Verzoekschrift en stukken

2.3.1. Verzoeker voert twee middelen aan die hij uiteenzet als volgt:

"a) Schending van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus Verzoeker informeert dat er een schending is van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij de taliban vreest bij terugkeer naar Afghanistan. Het CGVS bepaalt evenwel als volgt in de bestreden beslissing:

"Om te beginnen zijn uw verklaringen over de startdatum van uw job niet eensluidend. Wanneer u gevraagd werd hoelang voor uw vertrek u stopte met school, antwoordde u dat het ongeveer een jaar was voordat u begon met werken (...). Wanneer u dan gevraagd werd wat u in dat jaar tussen het stoppen met school en beginnen met werk gedaan heeft, antwoordde u dat u begon met werken nadat u school verliet (...)."

Verzoeker wenst te verduidelijken dat hij na het beëindigen van zijn schoolloopbaan, die hij overigens is moeten stopzetten om financiële redenen, direct is beginnen met zijn werk. Het CGVS houdt onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker niet zo goed geschoold is en aldus zich niet zo goed kan uitdrukken.

Het CGVS gaat verder:

"Ook over het einde van uw loopbaan stemmen uw verklaringen niet overeen met de door u voorgelegde documenten. Volgens uw verklaring verliet u de radio op 20 juni 2021 (...).

Volgens uw verklaring heeft u op die dag dan ook een certificaat ontvangen dat bevestigt dat u er werkzaam bent geweest (...). Het betreffende certificaat is echter gedateerd op datum van 25 juni 2021."

Ook hier houdt het CGVS onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker niet zo geschoold is. Hierdoor heeft hij zich vergist voor 5 dagen.

Het CGVS gaat nog verder:

"Daarnaast is het vreemd dat voor uw job als bewakingsagent zelf geen screening moest ondergaan. U verkreeg de job door een aankondiging op de radio en werd na het invullen van papieren aangenomen omdat uw huis zo dicht bij het radio station was (...). U verklaarde dat u dan een week training kreeg over wat wel en wat niet te doen (...). Dat de radio, voor de beveiliging van het bebouw en het beschermen tegen bedreigingen, zou aannemen op basis van afstand tot het werk en niet op basis van betrouwbaarheid, is weinig plausibel."

Verzoeker stelt niet dat betrouwbaarheid niet belangrijk is, of dat hij niet betrouwbaar is. Wat verzoeker tijdens zijn gehoor wel heeft willen op wijzen is dat hij op korte afstand woont van zijn werk (hetgeen trouwens ook een van de redenen is waarom zijn baas hem betrouwbaar vindt).

Het CGVS gaat nog verder:

"Ten slotte heeft u er geen idee van of de radio nu nog bestaat. Dat u zelf geen enkele info over het voortbestaan van de radio heeft, terwijl de zender onder meer een facebook pagina heeft waarop dagelijks nog gepost wordt en dus blijkt dat ze wel degelijk nog actief is, tonen aan hoe weinig betrokken u bent met de zender. Dat de radio nog steeds actief is blijkt daarnaast nog uit de informatie van het CGVS over een journalist van Safa radio die deze zomer werd gekidnapt en pas na bijna dertien dagen werd vrijgelaten"

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij zo weinig mogelijk wil terugdenken aan de periode dat hij nog in Afghanistan was, temeer hij zich hier veilig voelt. De gebeurtenissen in Afghanistan hebben hem enorm pijn gedaan.

Het CGVS gaat nog verder:

"Over uw vervolgingsfeiten dient het volgende opgemerkt te worden.

...

Dat u overigens geen van de leden die u opbelden bij naam kan noemen is vervolgens opmerkelijk, des te meer omdat deze personen door uw toedoen gearresteerd konden worden. Wanneer u gevraagd werd waarom u er niet eens naar gevraagd hebt, antwoordde u dat er gevaar voor u bestond (...). Geconfronteerd met het feit dat het des te meer in uw belang was de identiteit van deze personen te kennen als ze een gevaar vormden, antwoordde u dat uw vader had gezegd dat het niet 4 personen waren maar een groep (...)."

Verzoeker wenst te benadrukken dat de personen die hem gebeld hebben, al reeds gewaarschuwd hebben dat hij best niet te veel vragen zou stellen. Hierdoor is verzoeker dan ook angstig geworden. Dit kan dan ook perfect verklaren waarom verzoeker de bellers niet bij naam kan noemen. Het CGVS houdt hier onvoldoende rekening mee.

Het CGVS gaat verder:

"Bovendien antwoordde u op de vraag wanneer u het land had verlaten, het op de 23ste van de Afghaanse maand asad was (...). Dat is dus 14 augustus 2021 (het jaar van de machtsovername) volgens onze kalender. Uw bovenstaande verklaring dat u dus het Land wel moest verlaten omdat de machtsovername gebeurd was en de veiligheidssituatie niet meer gegarandeerd was zijn hiermee duidelijk in tegenstrijd. In de opmerkingen bij de notities aan het persoonlijk onderhoud, die u aan het CGVS overmaakte op 18 september 2023, maakte u nota van deze datum en wijzigde u die naar de 30^e van de maand asad (21 augustus 2021). Dit is echter een loutere post factum verklaring en wijzigt niet wat u tijdens het onderhoud heeft verklaard."

Het CGVS gaat hier compleet de mist in en houdt onvoldoende rekening met het feit dat verzoeker verklaart tijdens zijn verklaring die hij overmaakte op 18 september 2023 dat hij niet gezegd had tijdens het gehoor bij het CGVS de 23ste van de Afghaanse maand, doch wel de 30^e van de Afghaanse maand.

Het CGVS bepaalt verder:

"Aan het beroep van uw vader en de daaruit volgende vervolgingsfeiten kan evenmin geloof worden gehecht.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen over uw vader in het algemeen te vaag zijn.

Verzoeker wenst erop te wijzen dat hij soms moeilijk uit zijn woorden komt, dat hij zich soms moeilijk kan uitdrukken. Dat heeft te maken met het feit dat hij (om financiële redenen) vroegtijdig zijn schoolloopbaan is moeten beëindigen. Dat heeft uiteraard ook een negatieve impact op zijn gehoor bij het CGVS.

Het CGVS bepaalt ten slotte:

"De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande appreciatie te wijzigen. Documenten hebben immers slechts bewijswaarde indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is....

Maar hoe dan ook dient opgemerkt dat er privé beeldmateriaal geen bewijskracht kan worden toegekend gezien het mogelijk is om deze te manipuleren.

...

Bovendien blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (...) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen."

Verzoeker wenst te informeren dat, bij de beoordeling van de geloofwaardigheid moet rekening worden gehouden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent dat ook met het schriftelijke bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen, aangezien dit bewijs een positief effect kan hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Dit leidt tot de conclusie dat de rechtbanken het schriftelijke bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid: zij moeten het schriftelijke bewijsstuk opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid, zodat het schriftelijke bewijsstuk invloed kan hebben op die beoordeling. Ondergeschikt verwijst verzoeker naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De UN High Commissioner for Human Rights, Michelle Bachelet, is van oordeel dat de recente gebeurtenissen in Afghanistan de nood aan internationale bescherming van Afghanen hebben vergroot: (United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=E>)

"I am concerned by reports of civilian casualties and human rights abuses, as a result of the fighting in Panjshir valley, as well as the growing hardship caused by the dire humanitarian situation there. Facing deepening humanitarian and economic crisis, the country has entered a new and perilous phase, with many Afghans profoundly concerned for their human rights, particularly women, ethnic and religious communities. Although the Taliban has issued public statements purporting to grant amnesty to former security personnel and civil servants; prohibiting house-to-house searches; and assuring women's rights under Islamic law, information that we have cross-checked to the extent possible, and which we assess to be well-founded, indicates that practice on the ground has often contradicted these stated commitments. Importantly, and in contradiction to assurances that the Taliban would uphold women's rights, over the past three weeks women have instead been progressively excluded from the public sphere. In many areas, they are prohibited from appearing in public spaces without a male chaperone. In numerous professional sectors women face increasing restrictions. Taliban representatives have limited girls' access to education, with girls over 12 prohibited from attending school in several locations. The Taliban have dismantled many Departments of Women's Affairs across Afghanistan, taking over their offices and equipment, and gaining access to sensitive files and threatening their personnel. Women's civil society groups have been accused of lewdness and spreading anti-Islamic ideas in the communities. Women have been in some instances instructed to stay in their homes, purportedly for their own safety, because Taliban forces were "not trained to deal with women". (United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=E>)

Voorts blijkt uit verschillende rapporten dat er dodelijk geweld wordt gebruikt, alsook willekeurige arrestaties, illegale detentie en slechte gevangenisomstandigheden: "On 7 September, two men were shot and killed, and seven others wounded during a protest in Herat. That same day in Kabul, reports indicate that protestors were beaten, and that several women and up to 15 journalists were detained. On 8 September, during a protest in Kabul, the Taliban detained at least five journalists and severely beat two of them for several hours. Sinds de machtsvername van de Taliban is de toegang tot gezondheidszorg sterk beperkt. Alle voorzorgsmaatregelen in verband met COVID-19 zijn weggefallen. De wereldgezondheidsorganisatie (WHO) stelt dat de gezondheidszorg in Afghanistan dringend aangepakt en beschermd moet worden: "Only 17% of all Sehatmandi health facilities are now fully functional. This breakdown in health services is having a rippling effect on the availability of basic and essential health care, as well as on emergency response, polio

eradication, and COVID-19 vaccination efforts. Nine of 37 COVID-19 hospitals have already closed, and all aspects of the COVID-19 response have dropped, including surveillance, testing, and vaccination. Prior to August this year, 2.2 million people had been vaccinated against COVID-19. In recent weeks, vaccination rates have decreased rapidly while 1.8 million COVID-19 vaccine doses in country remain unused." WHO, Statement van Dr. Tedros Adhanom Ghebreyesus, Director-General of the World Health Organization, and Dr. Ahmed Al-Mandhari, WHO Regional Director for the Eastern Mediterranean on their visit to Kabul, 22 september 2021, beschikbaar op: <https://www.who.int/news/item/22-09-2021-acute-health-needs-in-afghanistan-must-be-urgently-addressed-and-health-gains-protected>.

De United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) meldt dezelfde problemen: "Most public health facilities and hospitals are reportedly running short of medication and other basic supplies. The situation in Uruzgan province is reportedly particularly dire with medical staff including doctors who have not been paid for months quitting. Currently, other health facilities supported by NGOs such as the Mirwais hospital in Kandahar province and Bost hospital in Lashkargah city in Hilmand province continue to function but are overstretched and facing an increasing number of patients from rural areas." OCHA, Afghanistan: Weekly Humanitarian Update (30 augustus – 5 september 2021), 13 september 2021, beschikbaar op: https://www.humanitarianresponse.info/sites/www.humanitarianresponse.info/files/document/s/files/afghanistan_humanitarian_weekly_5_sep.pdf.

Bij alle voorgaande beperkingen baseert de Taliban zich op de strikte interpretatie van de sharia: "The Taliban have also brought back the ministry for promotion of virtue and prevention of vice, a notorious enforcement body that was one of the most hated institutions when they last controlled Afghanistan. Its main function was to police the Taliban's extreme interpretation of Islamic law" The Guardian, "Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI, 7 september 2021, beschikbaar op: https://www.theguardian.com/world/2021/sep/07/taliban-name-afghanistans-new-government?CMP=Share_AndroidApp p. Other. Eveneens wenst verzoeker te verwijzen naar volgend artikel: n "In his first statement since the Taliban seized power last month, (supreme leader) Akhundzada said Afghanistan's new rulers were committed to all international laws, treaties and commitments not in conflict with Islamic law. In the future, all matters of governance and life in Afghanistan will be regulated by the laws of the holy sharia". The Guardian, "Taliban name all-male Afghan cabinet including minister wanted by FBI, 7 september 2021, beschikbaar op:

https://www.theguardian.com/world/2021/sep/07/taliban-name-afghanistans-new-government?CMP=Share_AndroidApp p. Other. De UN High Commissioner for Human Rights, Michelle Bachelet, concludeert: "All Afghans are entitled to fundamental rights and freedoms. Moreover, Afghan women and girls have equal rights to men and boys. Their access to all basic services, including education, as well as their active and meaningful participation in all spheres of public, economic, social and political life, is essential for the development of Afghanistan, and the United Nations will maintain the utmost vigilance in this respect." United Nations Human Rights Office of the High Commissioner, Oral update on the situation of human rights in Afghanistan, beschikbaar op <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=27445&LangID=E>.

Hoewel de Taliban vrede en stabiliteit beloven, worden deze beloften met veel scepsis onthaald. Er is immers geen enkele garantie dat de Taliban niet zal terugkeren naar het eerdere schrikbewind. (zie ook Nansen refugee: Volgend verzoek Machtsovername Taliban)

Op hun eerste persconferentie op 17 augustus 2021, nadat ze de controle over Kabul hadden overgenomen, verklaarde de woordvoerder van de Taliban Zabihullah Mujahid: "that the Taliban regarded the war in Afghanistan as over and, contrary to their actions in the 1990s, vowed no reprisals against former enemies and adversaries going forward." (The New York Times, Taliban Promise Peace, but Doubt and Fear Persist, 18 August 2021, beschikbaar op:

<https://www.nytimes.com/2021/08/17/world/asia/taliban-leaders-kabul.html>.)

Het CGVS stelt als volgt:

"De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze

incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting."

Verzoeker wenst evenwel te antwoorden dat de UNHCR Guidance note dateert van 9 februari 2022. UNHCR verwijst in de Guidance note enkel naar landeninformatie in verband met rapporten over wijdverspreide mensenrechtenschendingen, deze landeninformatie dateert van september tot december 2021. De EUAA Country Guidance dateert van 22 april 2022. Het Asielagentschap stelt dat de landeninformatie waarnaar verwezen wordt betrekking heeft op gebeurtenissen die voor 8 december 2021 hebben plaatsgevonden in Afghanistan. In principe bevatten de richtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap dus een juridische analyse van landeninformatie over eenzelfde periode. Alhoewel de EU Country Guidance twee maanden later is gepubliceerd, bevat het geen analyse van recentere informatie dan die door UNHCR werd geanalyseerd. Bovendien zijn er enkele kanttekeningen te plaatsen bij hoe recent de informatie is waarop het Europees Asielagentschap zijn analyse baseert. Zoals reeds eerder vermeld, bevat de EUAA Country Guidance van april 2022 een gerichte update van de richtlijnen en wordt er gefocust op significante veranderingen tijdens de eerste maanden na de machtsovername van de Taliban op 15 augustus 2021. Het gevolg is dat bepaalde richtlijnen nog van november 2021 of zelfs van december 2020 dateren en dus een analyse bevatten van oudere landeninformatie van vóór de machtsovername door de Taliban. De datum van 8 december 2021 ziet dan ook op het einde van de onderzoeksperiode die ten grondslag lag aan het meest recente rapport van het Europees Asielagentschap over Afghanistan, namelijk de EUAA Country Focus van januari 2022. De analyse is echter niet enkel op dit rapport gebaseerd, maar ook op oudere landeninformatie rapporten van het Europees Asielagentschap. Het is van belang om bij elk risicoprofiel de onderliggende landeninformatie in de EUAA rapporten op te zoeken en na te gaan hoe recent de informatie in deze rapporten precies is. Bijvoorbeeld, de analyse met betrekking tot de nood aan subsidiaire bescherming in de EUAA Country Guidance van april 2022, zeer relevant gezien het standpunt van UNHCR, is gebaseerd op hoofdstuk 3 van de EUAA Country Focus van januari 2022. Dit hoofdstuk bevat voornamelijk informatie van september en oktober 2021, uitzonderlijk wordt er verwezen naar informatie van (begin) november 2021. De conclusie van het Europees Asielagentschap dat op het moment van schrijven van de EUAA Country Guidance het niveau van willekeurig geweld significant lager is bevonden dan voor de machtsovername van de Taliban, is dan ook op oudere landeninformatie gebaseerd dan men op een eerste oogopslag zou denken (gebrekkige transparantie). Gezien de fragiele en onvoorspelbare situatie in Afghanistan is het gebruik van actuele informatie des te belangrijker. Om deze reden kan er niet te veel gewicht worden toegekend aan de conclusie dat het niveau van willekeurig geweld significant lager is geworden. Belangrijker is het om de nuancering in aanmerking te nemen die het Europees Asielagentschap zelf aanbrengt, Nevertheless, the future risk of indiscriminate violence in any part of the country, should always be based on the most recent information concerning the dynamics in the particular area as well as the country as a whole. Limitations with regard to reliable reporting from the country should also be taken into account. (EUAA Country guidance, p. 130 en Nansen note 2-2022 Het gebruik van beleidsrichtlijnen van UNHCR en het Europees Asielagentschap in Afgaanse dossiers) De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.3.2. De verwerende partij legt op 17 april 2024 een aanvullende nota neer waarin zij haar analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico ingeval van verwestering actualiseert. Zij verwijst daarbij naar de volgende landeninformatie:

- EUAA COI "Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>;
- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf;

- EUAA “Afghanistan – Country Focus” van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-2/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf;
- UNAMA, “Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan” van juni 2023, beschikbaar op <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan>;
- COI Focus “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban” van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf.

2.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 48/3 van de vreemdelingenwet

2.4.1. Verzoeker verklaart door de taliban te worden vervolgd omdat hij werkte als bewakingsagent voor Safa radio. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtredenen verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

Wat betreft het persoonlijk onderhoud dient opgemerkt dat de *protection officer* bij aanvang van het onderhoud verzoeker heeft gezegd dat hij moest aangeven wanneer hij iets niet verstond of de tolk niet goed begreep, zodat dit zou kunnen uitgeklaard worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker bevestigde bij aanvang van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk dat hij de tolk goed begreep (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2). Verzoeker heeft aan het einde van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS aangegeven dat hij alle redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming heeft kunnen geven, dat hij de tolk begrepen heeft en dat alle vragen duidelijk waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 25). Er blijkt niet dat er zich vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan tijdens het persoonlijk onderhoud, of dat deze de impact zouden hebben gehad op verzoekers verklaringen.

Uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt niet dat er zich communicatieproblemen hebben voorgedaan die het verloop van het onderhoud zouden hebben beïnvloed. Gelet op wat voorafgaat kan redelijkerwijs worden aangenomen dat de overlevering van de verklaringen op betrouwbare wijze is verlopen. Aldus kan worden vastgesteld dat de informatie en verklaringen verkregen tijdens het procedureverloop voor de DVZ evenals in het kader van verzoekers onderhoud op het CGVS betrouwbaar zijn en in aanmerking kunnen worden genomen voor wat betreft de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Blijkens de motivering in bestreden beslissing hecht verweerder geen geloof aan verzoekers asielerelaas. De belangrijkste elementen van deze motivering zijn als volgt:

i. Verzoekers werk als bewakingsagent voor Safa Radio is ongeloofwaardig:

- Zijn verklaringen over de startdatum van zijn werk zijn inconsistent. Eerst zei hij dat hij een jaar na school begon (CGVS, p. 6), later dat hij direct na school begon (CGVS, p. 7).
- Hij verklaarde dat hij op 20 juni 2021 vertrok en toen een certificaat ontving (CGVS, p. 10, 18), maar het certificaat is gedateerd op 25 juni 2021. Een dergelijke fout van de werkgever is onwaarschijnlijk.
- Verzoeker presenteerde een appreciatiebrief van 10 maart 2021, waarin zijn prestaties in de verleden tijd worden besproken en hem succes in zijn carrière wordt gewenst, terwijl hij volgens zijn eigen verklaring nog bij Safa Radio werkte.
- Het certificaat is volledig in het Engels, terwijl de appreciatiebrief in het Pashtu en Engels is opgesteld. Verzoeker verklaarde dat het certificaat in het Engels was vanwege samenwerking met wereldorganisaties, maar de appreciatiebrief in het Pashtu kon zijn omdat het persoonlijk was (CGVS, p. 18). Het is onwaarschijnlijk dat een arbeidsattest in het Engels wordt uitgegeven terwijl hij geen Engels begrijpt.
- Verzoeker moest voor zijn baan als bewakingsagent geen screening ondergaan. Hij verkreeg de job via een radioaankondiging en werd aangenomen na het invullen van papieren omdat zijn huis dicht bij het radiostation was (CGVS, p. 9). Hij kreeg een week training over wat wel en niet te doen (CGVS, p. 9). Dat

een radiostation iemand zou aannemen voor de beveiliging op basis van woonafstand en niet betrouwbaarheid, is weinig plausibel.

- Verzoeker weet niet of het radiostation nog bestaat. Zijn gebrek aan informatie hierover, terwijl de zender een actieve Facebookpagina heeft, toont zijn geringe betrokkenheid. Bovendien blijkt dat een journalist van Safa Radio deze zomer werd gekidnapt en na bijna dertien dagen werd vrijgelaten, wat bevestigt dat de radio nog actief is.

ii. De vervolgingsfeiten zijn niet aannemelijk:

- Verzoeker verklaarde dat hij de enige van de drie bewakers was die door de taliban werd gebeld omdat hij vaak met de directeur naar het stadscentrum ging om materiaal te halen (CGVS, p. 22). Toen hem werd gevraagd welke materialen, kon hij deze niet benoemen (CGVS, p. 22). Het is vreemd dat deze taak alleen aan hem werd toevertrouwd. Op de vraag of niemand anders meeging bij zijn afwezigheid, antwoordde hij dat hij dat niet wist omdat hij andere taken had en niet kon zien wie met de directeur meeging (CGVS, p. 22). Dit suggereert dat zijn collega's deze taak ook uitvoerden, wat het onwaarschijnlijk maakt dat hij de enige was die door de taliban werd gebeld. Volgens zijn verklaring vroegen ze in hun telefoontjes om inlichtingen over de presentatoren van het station (CGVS, p. 23).

- Verzoeker verklaarde dat de taliban veel informatie vroegen wanneer ze belden (CGVS, p. 23). Hij zei echter ook dat hij de telefoon direct had neergelegd en het nummer had geblokkeerd nadat ze weigerden te zeggen wie ze waren (CGVS, p. 17 en 23). Hij verklaarde verder dat ze vragen stelden over alle presentatoren en specifiek over hun vrouwen (CGVS, p. 23). Het is onwaarschijnlijk dat de taliban geïnteresseerd zouden zijn in de vrouwen van de presentatoren. Gevraagd waarom ze naar de vrouwen zouden vragen, antwoordde hij dat hij het niet wist (CGVS, p. 23).

- Dat verzoeker geen van de personen die hem opbelden bij naam kan noemen, is opmerkelijk, vooral omdat deze personen door zijn toedoen gearresteerd konden worden. Toen hem werd gevraagd waarom hij niet naar hun namen vroeg, antwoordde hij dat dit gevaarlijk voor hem was (CGVS, p. 21). Geconfronteerd met het feit dat het juist in zijn belang was om de identiteit van deze gevaarlijke personen te kennen, antwoordde verzoeker dat zijn vader had gezegd dat het niet om vier personen ging, maar om een groep (CGVS, p. 21).

- Verzoeker zegde zijn baan op 20 juni 2021 op en vertrok de volgende dag naar Kabul (CGVS, p. 23). Hij verbleef daar twee maanden en verliet Afghanistan een week na de machtsovername. Hij verklaarde dat hij eerder wilde vertrekken, maar financiële problemen hem tegenhielden (CGVS, p. 24). Toen gevraagd waarom hij twee maanden later wel het geld had, zei hij dat zijn oom hem had geholpen (CGVS, p. 24). Hij beweerde dat het eerst veilig was in Kabul en dat hij pas na de machtsovername het land moest verlaten (CGVS, p. 24). Dit is onwaarschijnlijk, gezien zijn oom hem eerder had kunnen helpen toen hij zich al bedreigd voelde.

- Bovendien verklaarde verzoeker dat hij het land verliet op de 23ste van de Afghaanse maand Asad, wat overeenkomt met 14 augustus 2021, dus voor de machtsovername (CGVS, p. 24). Dit staat haaks op zijn bewering dat hij vertrok vanwege de machtsovername en de verslechterde veiligheidssituatie. In opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud, overhandigd aan het CGVS op 18 september 2023, wijzigde hij deze datum naar de 30ste van de maand Asad (21 augustus 2021). Dit is echter een *post factum* verklaring en verandert niets aan wat hij tijdens het onderhoud heeft gezegd.

iii. De problemen omwille van het werk van zijn vader zijn niet aannemelijk:

- Verzoekers verklaringen over zijn vader zijn vaag. Hij wist niet hoe zijn vader de baan bij de NDS kreeg, of hij een opleiding volgde, in welk korps hij diende, of wie zijn oversten of collega's waren. Verzoeker zei dat zijn vader deze informatie niet deelde vanwege het risicovolle beroep (CGVS, p. 13-14). Ook kwamen er geen collega's naar hun huis omdat ze alle informatie geheim wilden houden (CGVS, p. 14).

- Verzoeker legde verschillende foto's voor waarop zijn vader poseert naast mensen in legeruniform. Hij kreeg deze foto's via zijn maternale oom. Geconfronteerd met de risico's van zijn vaders werk en waarom deze foto's zo gevaarlijk waren, antwoordde verzoeker dat de foto's alleen met zijn oom werden gedeeld (CGVS, p. 19). Het is onwaarschijnlijk dat zijn vader zulke foto's zou maken als zijn werk zo risicovol was. Verzoeker verklaarde dat zijn vader de foto's maakte omdat zijn oom ze nodig had als waarborg om een paspoort aan te vragen (CGVS, p. 20). Deze verklaring is ongeloofwaardig.

- De badge van verzoekers vader was bij zijn oom. Verzoeker verklaarde dat zijn vader de badge thuis liet als hij naar het werk ging (CGVS, p. 19). Dit strookt niet met zijn eerdere verklaring dat zijn vader bang was dat zijn jongere broers informatie over zijn werk zouden verspreiden.

- Verzoekers vader droeg volgens hem geen uniform (CGVS, p. 14), maar had wel de taak om mensen in Laghman te arresteren en te bevragen. Gevraagd of mensen zich lieten arresteren door iemand in burgerkledij, antwoordde verzoeker dat zijn vader nooit alleen was en dat het leger er altijd bij was (CGVS, p. 15). Toen gevraagd wat zijn vader dan deed als het leger er al was, antwoordde verzoeker dat andere organen zoals het leger erbij kwamen als zijn vader zich niet machtig genoeg voelde (CGVS, p. 15).

- Verzoeker kende geen namen van de personen die zijn vader arresteerde, maar verklaarde dat deze personen na de machtsovername achter hen aankwamen (CGVS, p. 15). Het is ongeloofwaardig dat verzoeker geen namen kent van deze personen, terwijl zijn vader hen had gearresteerd en ze later opnieuw achter hen aan zouden komen.

- Volgens verzoeker wisten de dorpelingen, op enkele burens na, en dus ook de talibanleden, voor de machtsovername niet dat zijn vader voor de NDS werkte; zij dachten dat hij een gaswinkel had (CGVS, p. 14). Gevraagd of niemand ooit naar die winkel zocht, antwoordde verzoeker dat ze die vraag niet stelden (CGVS, p. 14). Het is onwaarschijnlijk dat zijn vader deze schijn kon ophouden, vooral omdat hij al bij de NDS werkte sinds verzoeker drie jaar oud was (CGVS, p. 13). Dat zijn vader al die tijd ongestoord voor de NDS kon werken zonder dat iemand het wist, is ongeloofwaardig.

- Verzoeker noemde een incident dat zijn vader op het werk had meegemaakt op 22 maart 2018. Toen gevraagd naar de datum in de Afghaanse kalender, antwoordde hij dat hij deze niet kende en enkel de westerse datum uit het boekje van zijn vader wist (CGVS, p. 15). Hij verklaarde dat alle overheidszaken in de westerse kalender werden genoteerd (CGVS, p. 15). Het is echter onwaarschijnlijk dat zijn vader deze gebeurtenis in de westerse kalender zou hebben vastgelegd.

- Dat zijn vader het huis verliet zonder te zeggen waarheen of wie hem gebeld had, en zelfs zijn portemonnee achterliet (CGVS, p. 19), is bijzonder opmerkelijk.

- Verzoeker loog over het bezit van een Facebook-account. Op de vraag of hij een account had, antwoordde hij nee (CGVS, p. 5). Er werd echter een Facebook-profiel gevonden onder de naam H. R., met foto's en posts uit 2021 en eerder. Het betreft dus geen account dat na het persoonlijk onderhoud is aangemaakt.

Documenten hebben alleen bewijswaarde als ze vergezeld gaan van geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is:

- Verzoekers taskara en die van zijn familieleden vormen enkel een aanwijzing van hun identiteit, die hier niet ter discussie staat. De foto van de badge is van slechte kwaliteit en onherkenbaar. Kinderfoto's zijn irrelevant voor zijn verklaringen. De foto in uniform met een affiche van Safa Radio bewijst niet zijn tewerkstelling. Foto's van zijn vader tonen enkel dat hij met personen in legeruniform poseerde. Privébeeldmateriaal kan geen bewijskracht hebben, omdat het gemakkelijk te manipuleren is.

- Verzoeker kan geen enkel origineel werkdocument voorleggen. Objectieve informatie in het dossier van het CGVS toont aan dat Afghaanse 'officiële' documenten eenvoudig via corruptie en vervalsers verkregen kunnen worden, zelfs buiten Afghanistan. Veel van deze documenten zijn, zelfs na grondig onderzoek, niet van de authentieke te onderscheiden. Daarom is de bewijswaarde van dergelijke documenten zeer relatief en volstaat niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid te herstellen.

In zijn middel voert verzoeker aan dat hij na het beëindigen van zijn school onmiddellijk is begonnen met zijn werk. Hij betoogt dat hij niet zo goed geschoold is en zich niet goed kan uitdrukken. De Raad merkt op dat uit de stukken uit het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde dat hij met school stopte, ongeveer een jaar voor hij begon te werken (NPO, p. 6). Gevraagd of hij iets anders deed tussen het beëindigen van de school en zijn werk bij het radiostation en verklaarde hij dat hij begon met werken nadat hij met school stopte (NPO, p. 7). Hij bevestigde ook dat hij nooit elders werkte. De Raad merkt op dat verzoekers antwoord niet erg duidelijk is en dat op dit punt mogelijk verwarring is ontstaan. Dit element wordt niet weerhouden bij de beoordeling.

Met betrekking tot de datum op het werkcertificaat, voert verzoeker aan dat rekening moet worden gehouden met zijn beperkte scholing; hij heeft zich met vijf dagen vergist.

De Raad merkt echter op dat verzoeker formeel was met betrekking tot de datum waarop hij de radio verliet, met name 20 juni 2021 (NPO, p. 10). Het certificaat is echter gedateerd op 25 juni 2021. Verzoeker werd met deze tegenstrijdigheid geconfronteerd en antwoordde dat hij niet weet hoe dat kwam, waarschijnlijk een fout van de werkgever (NPO, p. 18). Dat verzoeker zich zou hebben vergist voert hij pas voor het eerst aan in het huidige verzoekschrift. Geconfronteerd met het verschil in datum verklaarde verzoeker niet dat het om een vergissing ging, maar verklaarde hij dat het document waarschijnlijk verkeerd was. De Raad is van oordeel dat rekening kan worden gehouden met de discrepantie in verzoekers verklaring en het voorgelegde document.

Met betrekking tot het feit dat verzoeker geen veiligheidsscreening kreeg alvorens hij de job van bewakingsagent kreeg bij het radiostation, betoogt verzoeker dat hij op korte afstand woonde van zijn werk,

wat ook de reden was waarom hij meteen werd vertrouwd. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij duidelijk verklaarde dat hij na het invullen van papieren werd aangenomen omdat zijn huis dicht bij het radiostation was en dat hij verklaarde dat hij een week training kreeg over wat wel en niet te doen. Uit verzoekers verklaringen blijkt duidelijk dat hij niet aan een veiligheidsscreening werd onderworpen. Met het CGVS acht de Raad het weinig aannemelijk dat verzoeker als bewakingsagent geen screening moest ondergaan.

Verzoeker weerlegt niet dat ook de appreciatiebrief werd gedateerd op 10 maart 2021, op een ogenblik dat hij nog steeds werkzaam was bij Safa radio. Het is onlogisch dat verzoeker op een ogenblik dat hij nog tewerkgesteld was bij de radio een dergelijke brief zou hebben ontvangen. Bovendien werd de brief geredigeerd in de verleden tijd. Verzoeker betwist deze vaststelling niet. Het is ook onwaarschijnlijk dat Safa radio de brief zowel in het Pashtoe als in het Engels zou hebben opgesteld en het certificaat volledig in het Engels werd opgesteld. Het is onwaarschijnlijk dat zijn werkgever een Engelstalig arbeidsattest zou afgeven aan verzoeker terwijl deze zelf geen Engels begrijpt.

Over het motief dat verzoeker niet weet of het radiostation nog bestaat en stelt dat hij hier geen enkele informatie over heeft, terwijl uit een Facebook pagina blijkt dat de radio nog steeds actief is en onlangs nog een journalist die was gekidnapt werd vrijgelaten, voert verzoeker aan dat hij zo weinig mogelijk wil terugdenken aan deze periode.

De Raad merkt op dat een verzoeker om internationale bescherming een verplichting tot samenwerking heeft. Ook is het weinig coherent van verzoeker dat hij zijn werk bij het radiostation inroept als reden voor internationale bescherming, hierover verklaringen aflegt en hier stukken van bijbrengt en tegelijkertijd niet met deze periode geconfronteerd zou willen worden. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden verwacht dat hij een oprechte inspanning geleverd om de elementen van zijn beschermingsverzoek te staven. Er kan wel degelijk rekening worden gehouden met het gebrek aan interesse in de essentiële elementen met betrekking tot zijn verzoek, met name wat er gebeurde met zijn werkgever na zijn vertrek uit Afghanistan.

Met betrekking tot de talibanleden die verzoeker belden kon verzoeker de namen niet noemen, ondanks het feit dat het op basis van verzoekers verklaring was dat deze personen gearresteerd werden. Verzoeker betoogt thans dat hij bang was geworden en dat ze hem had verwittigd om geen vragen te stellen. Deze verklaring is weinig coherent gelet op het feit dat verzoeker tegen deze personen aangifte heeft gedaan en ervoor gezorgd heeft dat zij gearresteerd werden. Verzoeker was dus wel degelijk bereid om een dergelijk risico te nemen. Bovendien had verzoeker na de arrestatie de mogelijkheid zich te informeren over hun namen.

Verzoeker betwist niet dat het merkwaardig is dat hij de enige van de drie bewakers was die gebeld werd. Hij betwist ook niet dat hij niet kan zeggen welke materialen hij moest gaan halen in het stadscentrum. Hij weerlegt niet dat het ook mogelijk en zelfs waarschijnlijk is dat zijn collega's ook zulke taken moesten uitvoeren. Er blijkt dan ook niet duidelijk waarom de taliban zich enkel tot verzoeker zouden hebben gericht om inlichtingen te krijgen over de presentatoren van het station. Erop gewezen dat verzoeker zelf niet met de presentatoren samenwerkte en dus geen info over hen zou hebben, verandert hij zijn verhaal. Alleszins blijkt niet waarom verzoeker de enige collega zou zijn die benaderd werd, zeker nadat hij de telefoon niet meer opnam en zelfs zijn SIM-kaart verwijderde.

Met betrekking tot de vraag wanneer hij het land heeft verlaten voert verzoeker aan dat hij er op gewezen heeft dat hij op de dertigste van de Afgaanse maand het land verlaten heeft. De Raad merkt op dat u nog steeds een post factum verklaring is dat hij niet blijkt dat hij niet zou verklaard hebben dat hij op de 23^e van Afgaanse maand (zijnde 14 augustus 2021,) het land verlaten heeft. De Raad merkt op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 24) blijkt dat verzoeker verklaarde "*van de maand asad de 23^e*" (14 augustus 2021). Het is pas bij de opmerkingen van het persoonlijk onderhoud, dat verzoeker deze datum veranderde naar de 30ste. Er kan wel degelijk rekening worden gehouden met verzoekers spontane verklaring dat hij de 23ste Afghanistan verliet, terwijl hij anderzijds verklaarde dat dit pas was na de machtsovername. Dat verzoeker in zijn opmerkingen de datum veranderde is *post factum* en niet onverdacht.

De Raad acht het ook relevant dat verzoekers vrees wordt gerelativeerd door de vaststelling dat hij langer is in Afghanistan omdat hij de financiële middelen niet had. Verzoeker betwist niet dat het weinig plausibel is dat zijn oom, bij een dreigend gevaar, twee maanden zou wachten om verzoekers vlucht mogelijk te maken.

Verzoeker weerlegt niet dat zijn verklaringen over zijn vader zeer vaag zijn en dat hij totaal geen duiding over kon geven over de opleiding, de afdeling waar hij diende of wie zijn overste of collega's waren. Omwille van de risico's zou volgens verzoeker zijn vader dit werk strikt geheim hebben gehouden. Verzoeker legt echter verschillende foto's neer waarin zijn vader poseert met mensen in legeruniform. Hij zou deze foto's gekregen hebben zijn maternale oom. Dat zijn vader zich liet fotograferen en voor foto's poseerde in het kader van zijn werk, spreekt verzoekers verklaringen over strikte geheimhouding tegen. Zijn vader zou ook zijn werkbadge

achtergelaten hebben bij de oom. Verzoeker biedt hier geen verklaring voor. De vermeende lage opleiding en moeilijke communicatie door verzoeker kan voor deze incoherentie geen aannemelijke verklaring bieden. Verzoeker weerlegt ook niet dat zijn relaas dat zijn vader een gaswinkel had om te verbergen dat hij voor de NDS werkte, ongeloofwaardig is. Ook is het inderdaad zeer vreemd dat zijn vader het huis verliet zonder te zeggen waarheen of wie hem gebeld had.

De Raad is van oordeel dat verzoekers verklaringen onvoldoende aannemelijk en samenhangend zijn en worden tegengesproken door algemene en specifieke informatie in het administratief dossier. Er kan dan ook niet worden overgegaan tot het toekennen van het voordeel van de twijfel overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de vreemdelingenwet.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet

2.5.1. Juridisch kader artikel 48/4 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.
§ 2 Ernstige schade bestaat uit: a) doodstraf of executie; of, b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of, c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

2.5.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.5.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C465/07, *Elgafaji*, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Richtlijn 2004/83/EU (heden de Richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b, van de Richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling. Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel

48/5, § 1, van de vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waardoor de actor-vereiste eveneens is vervuld. De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen van of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt gevisieerd of dat hij behoort tot een groep van gevisieerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Hierbij wordt nog volledigheidshalve aangestipt dat verzoeker niet aantoont dat hij bij terugkeer niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan daar hij eerder aangaf dat zijn moeder en oom, zijn broers en zijn zus nog in Afghanistan verblijven (NPO, p. 5).

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afgaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard.

De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan.

NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen.

Wat betreft 2023 wordt er voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 31).

Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*verminderd*" en "*beperkt*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze

leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs alsook buitenlandse doelwitten (*incl.* de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 32-34).

In de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 vonden er volgens de UCDP-gegevens 825 veiligheidsincidenten, *i.e.* ‘*incidents with at least one recorded fatality*’, over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

ACLED documenteerde 2635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als “*gevechten*”, 994 als “*geweld tegen burgers*”, en 477 als “*explosies/geweld op afstand*” (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 30).

UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 36).

In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 29-30).

In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (EUAA “*Afghanistan: Country Focus*” van december 2023, p. 34).

ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgerelateerd geweld. Bij het opnemen van ‘*gevechten*’ en ‘*geweld tegen burgers*’ wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62, en UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED’s-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. ‘*Explosive remnants of war*’ waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van ‘*targeted killings*’. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal ‘*armed clashes*’, luchtaanvallen en incidenten met IED’s allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst.

De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 124).

Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de "*Country Guidance Afghanistan*" van januari 2023.

Uit de elementen van het administratief dossier en uit het betoog van verzoeker komen geen bijzonder persoonlijke omstandigheden naar voren waaruit blijkt dat verzoeker een hoger risico zou lopen bij terugkeer.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend vierentwintig door:

C. VERHAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

C. VERHAERT